

Δραστηριότητα

«Πράσινο φανάρι, φίλε μου!»

Ιστορία Κουκλοθεάτρου

Ροδούλα: Εεει! Πρασίδα!!! Καλή μέρα!!!

Πρασίδα: Γεια σου Ροδούλα μου! Τι κάνεις;

Ροδούλα: Εδώ... Μόλις ξύπνησα και βγήκα να παίξω μπάλα!

Πρασίδα: Θες να παίξουμε μαζί;

Ροδούλα: Τέλεια!!! Και εγώ ήθελα να στο προτείνω.

Πρασίδα: Ωραία! Που θα παίξουμε;

Ροδούλα: Εδώ φυσικά, στο πεζοδρόμιο! Που αλλού;

Πρασίδα: Α πα πα! Το πεζοδρόμιο δεν είναι για παιχνίδι, το λέει και η λέξη. Είναι δρόμος για να περπατούν οι πεζοί. Η μαμά μου λέει ότι τα παιδιά πρέπει να παίζουν στα πάρκα για να μην κινδυνεύουν από τα αυτοκίνητα.

Ροδούλα: Καλά. Αφού επιμένεις, πάμε στο πάρκο. Απλά έχω ένα πρόβλημα...

Πρασίδα: Τι πρόβλημα Ροδούλα μου;

Ροδούλα: Δεν έχω περάσει ποτέ το δρόμο μόνη μου... Πως θα περάσουμε απέναντι;

Πρασίδα: Εύκολα! Θα κοιτάξουμε δεξιά και αριστερά και αν δεν δούμε κάποιο αυτοκίνητο, θα περάσουμε!

Ροδούλα: Τόσο απλό είναι;

Πρασίδα: Έλα, ναι. Κοιτάμε δεξιά, κοιτάμε αριστερά, δεν βλέπουμε αμάξι και πάαααμε!

Ροδούλα: Ουφ! Εύκολο ήταν τελικά!

Πρασίδα: Εμ! Όταν μιλάω εγώ!..

Ροδούλα: Και τώρα; Κοίτα τι μεγάλη διασταύρωση... Πω πω! Αυτοκίνητα, φορτηγά, λεωφορεία, μηχανές... Τρέχουν πολύ γρήγορα... Πως θα περάσουμε;

Πρασίδα: Εεεε... Θα κοιτάξουμε δεξιά και αριστερά και αν δεν δούμε κάποιο αυτοκίνητο, θα περάσουμε!

Ροδούλα: Μα περνάνε συνέχεια αυτοκίνητα...

Πρασίδα: Ε κάποια στιγμή θα σταματήσουν...

Ροδούλα: Προλαβαίνουμε να περάσουμε τώρα;

Πρασίδα: Να σου πω την αλήθεια... Φοβάμαι λίγο...

Ροδούλα: Αααα! Και πριν μου είπες ότι είναι πολύ απλό να περάσουμε απέναντι...

Πρασίδα: Ναι αλλά πριν ήταν μικρός ο δρόμος και δεν περνούσαν πολλά αμάξια... Τώρα είναι αλλιώς...

Δραστηριότητα

«Πράσινο φανάρι, φίλε μου!»

Ιστορία Κουκλοθεάτρου

Ροδούλα: Τι να κάνουμε; Να γυρίσουμε πίσω;

Πρασίδα: Φτάσαμε ως εδώ και θα γυρίσουμε;

Ροδούλα: Ε και πως θα περάσουμε;

Πρασίδα: Ωχ! Κοίτα εκείνον τον άνθρωπο με τη στολή!

Ροδούλα: Ποιον; Αυτόν με τα αποκριάτικα; Μα αφού δεν έχουμε απόκριες, γιατί ντύθηκε έτσι;

Πρασίδα: Δεν είναι αποκριάτικα καλέ. Είναι τα ρούχα της δουλειάς του. Χωρίς αυτά δεν μπορεί να δουλέψει.

Ροδούλα: Α! Πρέπει να είναι προπονητής γιατί έχει σφυρίχτρα!

Πρασίδα: Τι λες καλέ Ροδούλα; Έχεις πολύ πλάκα. Δεν έχεις ακούσει ποτέ τη λέξη τροχονόμος;

Ροδούλα: Τροχο... τι;

Πρασίδα: Τροχονόμος Ροδούλα μου. Με τη σφυρίχτρα και τα χέρια του κουνάει τα αυτοκίνητα όποτε αυτός θέλει!

Ροδούλα: Ουάου! Τέλειο! Πάμε να τον ρωτήσουμε αν πουλάει σφυρίχτρες;

Πρασίδα: Τι να πουλάει;

Ροδούλα: Σφυρίχτρες! Να μας δώσει δύο και να μας μάθει το κόλπο για να σταματάμε και εμείς με τα χέρια μας τα αυτοκίνητα όποτε θέλουμε!

Πρασίδα: Χα χα χα! Μάλλον δεν έχεις καταλάβει κάτι... Αυτή είναι δική του δουλειά. Εμείς δεν μπορούμε να την κάνουμε.

Ροδούλα: Είναι δηλαδή κάτι σαν προπονητής αυτοκινήτων;

Πρασίδα: Τι προπονητής καλέ; Τροχονόμος είπαμε. Πολλές φορές στο δρόμο υπάρχουν κάποιοι σαν και αυτόν με αυτή τη στολή και τη σφυρίχτρα που ελέγχουν την κυκλοφορία και μας λένε πότε θα περάσουμε!

Ροδούλα: Και συ που τα ξέρεις όλα αυτά Πρασίδα μου;

Πρασίδα: Μου τα έχει πει η μαμά μου.

Ροδούλα: Αχ ωραία! Θα μπορέσουμε να πάμε στο πάρκο για να παίξουμε! Άντε Τροχο-τέτοιε μου, πείτε στα αυτοκίνητα να σταματήσουν για να περάσουμε...

Πρασίδα: Τροχονόμος Ροδούλα μου, Τροχονόμος! (Φσος) Έλα! Σφύριξε και μας κάνει νόημα να περάσουμε!

Ροδούλα: Αχ! Τι ωραία! Μπορούμε να πάμε στο πάρκο επιτέλους! Ευχαριστούμε κύριε Τροχο-τέτοιε..

Πρασίδα: Τροχονόμος, Ροδούλα μου!

Δραστηριότητα

«Πράσινο φανάρι, φίλε μου!»

Ιστορία Κουκλοθεάτρου

Ροδούλα: Εντάξει, ευχαριστούμε κύριε Τροχονόμε! Επιτέλους θα φτάσουμε στο πάρκο! Ωχ! Κι άλλη διασταύρωση... Και τώρα δε βλέπω πουθενά Τροχο-τέτοιον...

Πρασίδας: Τροχονόμο, Ροδούλα μου. Μάθε το πια...

Ροδούλα: Αυτό σε νοιάζει τώρα ή πως θα περάσουμε το δρόμο;

Πρασίδας: Εεεε. Εντάξει. Θα κοιτάξουμε δεξιά και αριστερά και θα περάσουμε.

Ροδούλα: Αφού περνάνε τόσα πολλά αμάξια... Μέχρι να κοιτάξουμε δεξιά, θα μας έχουν πατήσει αριστερά και μόλις στρίψουμε το κεφάλι μας αριστερά, θα μας έχουν λιώσει δεξιά...

Πρασίδας: Υπερβάλεις Ροδούλα...

Ροδούλα: Μήπως να πάμε στον κύριο Τροχο-τέτσιο να του πούμε να έρθει να σταματήσει και εδώ τα αυτοκίνητα;

Πρασίδας: Τροχονόμο, Ροδούλα μου. Ακόμα να το μάθεις;

Ροδούλα: Αχ! Πάμε πίσω Πρασίδα μου... Φοβάμαι...

Πρασίδας: Μα φτάσαμε ως εδώ και θα γυρίζουμε πίσω; Να... Το βλέπεις το πάρκο; Απέναντι είναι!

Ροδούλα: Ναι αλλά πως θα πάμε απέναντι;

Φάνουρης Φανουρόπουλος: Ελάτε προς τα εδώωωω!!!

Ροδούλα: Ποιος μίλησε;

Πρασίδας: Από εκεί ακούστηκε... Πάμε να δούμε!

Ροδούλα: Μη Πρασίδα! Φοβάμαι!

Φάνουρης Φανουρόπουλος: Μη φοβάσαι! Φίλος σας είμαι!

Πρασίδας: Ωχ! Αυτό το μεγάλο φωτιστικό μιλάει! Ποιος είσαι εσύ;

Φάνουρης Φανουρόπουλος: Δεν είμαι φωτιστικό! Το όνομά μου είναι Φάνουρης Φανουρόπουλος και είμαι φανάρι!

Ροδούλα: Φανάρι; Και τι είναι αυτά τα χρώματα που έχεις;

Φάνουρης Φανουρόπουλος: Έτσι σας δείχνω πότε θα περάσετε το δρόμο!

Δραστηριότητα

«Πράσινο φανάρι, φίλε μου!»

Ιστορία Κουκλοθεάτρου

Πρασίδα: Έλα Ροδούλα! Είναι πολύ εύκολο! Όταν ανάβει το πράσινο, περνάω εγώ που φοράω πάντα το πράσινο καπέλο που μου χάρισε η μαμά μου και όταν ανάβει το κόκκινο περνάς εσύ που φοράς πάντα κόκκινα, γιατί ταιριάζουν με τα μαλλιά σου!

Ροδούλα: Κατάλαβα Πρασίδα. Νομίζω ότι έχεις δίκιο κι όλα ταιριάζουν. Ξεκινάμε;

Πρασίδα: Ναι, άναψε πράσινο! Περνάω απέναντι!

Ροδούλα: Και τώρα;

Πρασίδα: Περίμενε να ανάψει το κόκκινο για να περάσεις!

Ροδούλα: Άναψε! Περνάω!

Φάνουρης Φανουρόπουλος: Μηρη!

(μπιπ,μπιπ...)

Ροδούλα: Αααα!!!

Πρασίδα: Πρόσεχε Ροδούλα μου!!! Είσαι καλά;

Ροδούλα: Αχ! Τι μου 'κανες... Παραλίγο να με χτυπούσε το αμάξι...

Πρασίδα: Συγγνώμη Ροδούλα μου δεν το ήθελα.

Ροδούλα: Μάλλον δεν ισχύει πως, όταν φοράς πράσινο, περνάς όταν ανάβει πράσινο και όταν φοράς κόκκινο περνάς όταν ανάβει το κόκκινο... γιατί αν κάποιος φοράει μπλε; Δεν περνάει ποτέ;

Πρασίδα: Εεε... Σα να έχεις δίκιο...

Φάνουρης Φανουρόπουλος: Ακούστε με προσεκτικά! Δεν έχει σημασία τι χρώμα φοράτε! Εσείς πάντα θα περνάτε όταν είναι αναμμένο το πράσινο για τους πεζούς!

Ροδούλα: Α! Μόνο αυτό;

Φάνουρης Φανουρόπουλος: Μετά για να είστε απολύτως ασφαλείς, θα ελέγχετε αν περνούν αυτοκίνητα!

Πρασίδα: Να! Αυτό που σου έλεγα! Κοιτάμε δεξιά, κοιτάμε αριστερά και αν δεν έρχονται αυτοκίνητα περνάμε!

Φάνουρης Φανουρόπουλος: Ακριβώς!

Ροδούλα: Μόνο αυτά; Και θα είμαστε ασφαλείς;

Φάνουρης Φανουρόπουλος: Και κάτι ακόμα!

Δραστηριότητα

«Πράσινο φανάρι, φίλε μου!»

Ιστορία Κουκλοθεάτρου

Πρασίδης: Κι άλλο; Πόσα πια θα κοιτάμε για να περάσουμε ένα δρόμο;

Φάνουρης Φανουρόπουλος: Τα πάντα! Οι οδηγοί δεν είναι πάντα προσεκτικοί! Εγώ θέλω να είστε ασφαλείς!

Ροδούλα: Καλά λέει! Για πες μας λοιπόν κύριε Φανουρόπουλε! Τι άλλο πρέπει να κάνουμε;

Φάνουρης Φανουρόπουλος: Τις βλέπετε αυτές τις άσπρες γραμμές;

Πρασίδης: Ε ναι!

Φάνουρης Φανουρόπουλος: Αυτές ονομάζονται διαβάσεις και μόνο από εκεί θα περνάτε!

Ροδούλα: Α! Άρα, για να περάσουμε απέναντι, θα πατήσουμε πάνω στις άσπρες γραμμές!

Φάνουρης Φανουρόπουλος: Ακριβώς! Πολλές φορές δεν υπάρχει κάποιος συνάδελφός μου, κάποιο φανάρι δηλαδή, στο δρόμο. Τότε αφού ελέγχετε προσεκτικά, θα περνάτε από τις διαβάσεις!

Πρασίδης: Πολύ ενδιαφέρον!

Ροδούλα: Σε ευχαριστούμε καλό μας φαναράκι! Ήταν πολύ χρήσιμα αυτά που μας είπες!

Πρασίδης: Περνάμε τώρα που άναψε πράσινο;

Ροδούλα: Ναι! Αντίο κύριε Φανουρόπουλε! Ευχαριστούμε πολύ!!! Θα σας ξαναδούμε στο γυρισμό!!!

Φάνουρης: Γεια σας παιδιά! Και όπως είπαμε ε! Πρέπει να κυκλοφορείτε πάντα στο δρόμο προσεκτικά και με ασφάλεια!